

[Bernhard Baunsgaard]

mine bemærkninger gjaldt ikke dette lovfor-
slag specielt, men gjaldt generelt.

Om forhandlingerne om dette lovfor-
slag vil jeg gerne sige, at der har fra alle sider –
og måske ikke mindst fra socialdemokratiets
side – været vist overordentlig stor forhand-
lingsvilje. Naturligvis kan man ikke give ef-
ter for de øvrige forligspartier, eftersom vi
stadig væk tilsvammen kun har godt 20 man-
dater, altså ikke er større end venstre eller
konservative. Det er klart, at over for social-
demokratiet kan vi ikke gennemtvinge, hvad
vi ønsker, men der har bestemt været for-
handlingsvilje på dette område. Jeg forestiller
mig, at det for alle de fire partier, også soci-
aldemokratiet, har været det bærende, at der
skulle ske noget til gavn for pensionisterne.
Men der må ikke stå noget tilbage om, at det
specielt har været vanskeligt denne gang, for
det har det ikke.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg har brug for ministerens hjælp. En lille
oplysning fra ministeren ville kunne ordne
en sag her og nu.

Ministeren gik i gang med før at få pillet
nogle myter væk. Der er én myte, vi kunne
få taget væk med det samme. Det er den my-
te, som vi hører fra hr. Bernhard Baunsgaard,
senest i debatten her i dag, hvor hr. Bern-
hard Baunsgaard siger, at hvis dog bare
venstre var med i en kreds af forligspartier
og prøvede at trække socialdemokratiet, så
kunne vi i forbindelse med et sådant lovfor-
slag have trukket socialdemokratiet endnu
længere, så behøvede hr. Bernhard Baunsgaard
ikke stemme imod et ændringsforslag
om en lempeligere formuebeskatning, som
hr. Bernhard Baunsgaard egentlig dybest in-
de allerhelst ville have stemt for.

Jeg vil spørge ministeren: i denne situati-
on, hvor ministeren har sit flertal hjemme –
et knebent flertal formentlig, men dog et fler-
tal ved hjælp af sine tre støttepartier – kunne
ministeren da drømme om at give sig yderli-
gere, hvis han så fik et lidt større flertal end
det, han allerede har hjemme? Hvad ville
ministeren egentlig købe på den måde?

Hvis ministeren vil erkende, at selvfølgelig
ville han da ikke give sig, fordi et flertal blev
et antal mandater større end det, han allere-
de har, så er hr. Bernhard Baunsgaards lille

myte let og elegant punkteret. Jeg beder altså
om ministerens hjælp.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

For at der ikke skal opstå flere myter, vil
jeg gerne sige, at ingen af de forslag angåen-
de formueskatten, der er fremsat, efter min
opfattelse er tilfredsstillende. Der har ikke
været vist forhandlingsvilje fra venstre eller
konservative. Vi har ikke kunnet komme i
samtale med hinanden, så der har ikke været
nogen mulighed for at bøje sig, hverken for
den ene eller for den anden.

**Ministeren for skatter og afgifter (Mogens
Lykkesøft):**

Med det uomtvistelige historiske fælles
ansvar, socialdemokratiet og venstre har for
den nuværende indkomstskattelovgivning, er
det under alle omstændigheder ønskeligt, at
disse to partier indgår i løsninger, der omfat-
ter mange borgere og har en forholdsvis stor
betydning.

Hvis venstre havde vist så megen realisme
– og hvis venstre havde haft sin handlefrihed
i forhold til det konservative folkeparti – at
man kunne fremsætte forslag, som ikke sam-
let svækkede statsfinanserne, så havde der
været en realistisk forhandlingsmulighed.
Men venstre har været ca. 600 mill. kr. over
den målstreg, og allerede af den grund er hr.
Ellemann-Jensens spørgsmål fuldstændig ved
siden af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 12 stemte for, 103 imod.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 11 stemte for, 100 imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 44 stemte for, 75 imod.

Ændringsforslag nr. 4